

Index Rerum,

Bulla Coenae Domini cap. 13. 14. 15. & 16. declaratur. 55. 1. 232
Qui in eam Bullam, eiusque censuras incurran. ibid. 2. 233
Illius verba, aut praetextu cuiusvis consuetudinis, seu privilegij, enodantur. 68. 1. 309
Eti loqueretur in regia protectione, non censeatur sublata consuetudo immemorialis, ibid. 2. 314
Quo anno inceperit. ibid. 315
Per quos Pontifices fuerit ampliata & confirmata. ibid.
Respectu tollendae violentiae (casu quo de ea loqueretur) non fuit recepta in omnibus Christianae religionis ditionibus. 69. 1. 321
Bulla Coenae Domini, & defensio naturalis vicinae sunt, & confines. 83. 1. 115
Si maturae perpendatur, nullibi loquitur de parte recurrende pro tollenda violentia illata a iudice Ecclesiastico ut illum tueatur. 87. 1. 61
Declaratur circa expulsionem clericorum a regno. 109. 1. 282
Bulla Pij V. per quam erat dispositum fratres Ordinis praedicatorum praecedere omnes medicantes, reuocata est. 361. 2. 30. & 31
Bulla Coenae Domini censuras incidi per excessum legitima defensionis. 83. 1. 14

C

Cadaver sepulturae celeriter desiderat. 347. 1. 73
Non est sequestrandum, etiam si bona non adsint, quibus satisfiat creditoribus. ibid. 74
Cadaver vsurarij potest sequestrari per iudicem Ecclesiasticum, donec haeres caueat de satisfaciendo. ibid. 2. 75
Calculus reuidetur per alium calculatorem, quando pars reclamatur. 392. 1. 42
Canonici cathedralis praefertur canonicis collegiatae Ecclesiae. ibid. 53
Canonici cathedralis dicuntur clerici primi gradus, collegiatae vero, clericis secundi gradus. ibid. 44
etiam si sint clerici capellae regij. ibid.
Canonici secundi gradus praefertur parochis. ibid. 45
Canonici non ordinati non habent vocem in Capitulo. 463. 1. 37
Cathedrales praefertur Abbatis regularibus in processibus. 564. 1. 65
Capi non possunt qui vltra quam facere possunt, non tenentur. 264. 1. 94

Capitula enodata.

Cap. administratores. 23. q. 5. 31. 2. 109
c. dilecto. de sent. excom. in 6. 27. 2. 92
c. regum officium. 23. q. 5. 29. 1. 97
c. princeps seculi. 23. q. 5. ibid. 2. 99
c. Christiani. 11. q. 1. 32. 1. 110
c. filius, vel nepotibus. 16. q. 7. ibid. 111
c. quidam Monachi. 16. q. 1. ibid. 112
c. ex parte de priuil. 50. 2. 207. & 208
Ad causam violentiae extrajudicialem ponderatur ab auctore. ibid.
c. recepimus. de priuil. expenditur. ibid. 208
c. fin. de consuet. non comprehendit tribunal, quo ante eius promulgationem consuetudo vigebat. 69. 2. 323
d. c. regum officium. 23. q. 5. ponderatur in illis verbis, Regia proprium, ut scilicet aliis sit alienum. 84. 1. 26

c. vt fama. de sent. excom. 109. 2. 285
c. cum cessante. de appell. 157. 2. 5
c. quoties Episcopi. 1. q. 6. 172. 1. 31
c. super questionum. si verò. de offic. & potest. iud. deleg. 321. 1. 28. & 122. & seqq.
c. pastoralis. §. verum. de appell. 340. 2. 113
c. significantibus. de noui operis nunt. 343. 2. 45. & 46. & 394. 1. 7. 8. & 9
Ipsius verus sensus restituitur, reprobat Inno-centius. 344. 2. 50. & 51
c. sollicitudinem. de appell. 347. 1. 70. & 71
c. Romana. de appell. in 6. 351. 2. 98
c. vt circa. & c. constitutio. de elect. in 6. 417. 2. 8
c. nisi essent. de praebendis. 425. 1. 130
c. constitutis. 2. de appell. declaratur, vt loquatur in prouisione beneficij extrajudiciali. 432. 1. 165
Captura non recipit dilationem, & cur. 207. 1. 16
Ante informationem, & testium receptionem in scriptis, est iniusta. 269. 1. 135. & seq.
Post appellationem a mandato de carcerando tendit in faciliorem causae exceptionem. 288. 2. 256
Capturam quae praecedere debeant. 268. 1. 127. & 132
ad Capturam in delictis grauibus, & poenam corporis afflictiuam habentibus, leuia iudicia sufficiunt. 269. 2. 137
ad Capturam non potest procedi in quolibet delicto, informatione non recepta in scriptis, sed extrajudiciali. ibid. 138 limita. 139. & 140
Captus pro delicto, cui appositum est exilium, an relaxandus sit. 172. 2. 164
Pro delicto, cui apponitur poena indignationis Principis, an sit sub fideiussoribus relaxandus. ibid. 168
Pro delicto exigente poenam palinodiae, non est relaxandus fideiussoribus. 173. 1. 169
Sub saluo conductu ita debet in pristinum relaxari vt amplius capi non possit. 259. 2. 52
Captus in Ecclesia ita debet relaxari, vt iterum capi non possit. ibid. 53
Eidem relaxatus resituitur. 265. 2. 113. & 114
Captus in Ecclesia an sit detinendus in carcere, interim dum quaestio decidatur super restitutione ad illam. 266. 2. 118
Captus pro vno debito, quando possit arrestari pro alio. 270. 1. 142
Pro delicto non infligente poenam corporalem, relaxandus est sub fideiussione oblata. 271. 1. 53
Alias appellationi esse deferendum decernit Senatus aditus per viam violentiae. ibid. 2. 154
Captus in flagranti, etiam vbi poena est pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus. 274. 1. 177
Quid in reperto de nocte in armis. ibid. 178
Captus non relaxatur sub fideiussoribus quando causa in proximo est determinationis, si hucusque fideiussores prestare distulit. 275. 2. 186
Captus etiam pro delicto corporis poenam afflictiuam merente relaxatur post conclusionem, si ex actis appareat de eius innocentia. ibid. 187
Quando sit relaxandus sub fideiussoribus commentariensibus. 277. 1. 197. & 198
Captus pro delicto casu commisso an sit relaxandus sub fideiussoribus. ibid. 2. 200
Carcer quare inuentus. 254. 2. 2
Qualis esse debeat. 267. 1. 122
Carceris attributa. 254. 1. 1
Carceri se offerens an debeat relaxari sub fideiussoribus. 276. 1. 189
Carceres subterranei, dicti suteranos, ob quae & quando sint prohibiti. 267. 1. 121

Carcerare

& Verborum.

Carcerare potest iudex incompetens ad effectum remittendi, etiam si non sit periculum in mora. 255. 2. 12
Iudex item secularis carcerare potest clericum repletum in flagranti, vel in causa proxima ad delinquendum, & effectum suo iudicij illum remittendi. ibid. 13
Delegatus, quando timetur de fuga. 256. 1. 20
Non potest delegatus de iure ciuili, secus de iure canonico. 257. 1. 28. 29. & 30
Carcerari non potest habens saluum conductum a Principe. 259. 1. 49
Non possunt qui in ius vocantur inuiti, & quales illi sint. 263. 2. 93
Non potest obligatus tantum realiter, non autem personaliter. 270. 1. 143. & seqq.
Carceratio ex quot causis dicitur iniusta. 255. 1. 7
Iniusta est facta per iudicem incompetentem, aut aliam carentem iurisdictione. ibid. 8
Facta ab incompetenti ad effectum remittendi suo iudicij, non tamen cognoscendi, an iusta dicatur. ibid. 9. 10. & 11
Iniusta dicitur facta per iudicem non habentem merum imperium. 256. 1. 21. & 22
Item facta a priuato. 257. 2. 34
& laici a iudice Ecclesiastico sine brachio seculari, etiam in causis, quibus de illo potest cognoscere. ibid. 36. & 37
In laicos per Ecclesiam absque auxilio iniusta dicitur & nulla, & recursus ad Regem est legitimus. 258. 1. 39
& quibus remedijs. ibid. 40. & 41
Iniusta dicitur facta per iudicem habentem iurisdictionem super qualitate, de qua tamen non constat. ibid. 2. 42
Si fiat in carcere obscuro, & atrato, & quando ita dicatur. 266. 2. 120. & 121
Iniusta dicitur ratione ordinis non seruati. 267. 2. 125
Ratione rei & causae. 271. 1. 152
Non est licita, vbi a iure admittitur appellatio. 280. 2. 227
Carceratio cum quoti die grauet, carceratus semper dicitur intra decendum. 281. 1. 229
Carceratio non suspenditur per appellationem a reo interpositam. 282. 2. 240
Iusta a principio, iusta est etiam in causa appellationis ab ea. 283. 1. 245
Carcerationis grauum damnum continet irrepabile ex sententia diffinitiuam. 254. 2. 5
a Carceratione iusta appellationis non deferentem vim non facere Senatus decernit. 254. 2. 3
Ab iniusta appellationi deferendum decernit. ibid. 4
a Carceratione iniusta licet appellare reo interim manente in carceribus iudicis a quo, donec superior aliud censcat. 254. 2. 5. & 6
a Carceratione ex eadem causa, & ab eodem iudice, appellare non nisi semel licet. 281. 2. 230. 231
Carceratus quando possit detineri in vinculis. 267. 1. 123
Carceratus pro debito falso, an possit detineri pro vero. 268. 1. 129. & 130
Pro crimine falsi, etiam vbi est poena pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus, & quid de iure canonico. 274. 1. 176
Carceratus etiam pro delicto corporis poenam afflictiuam merente, relaxatur, si sit grauius infirmus, & commodè curari non possit in carcere. 279. 1. 213

Quando secus. ibid. 2. 14
Quid si infirmus non habet fideiussores, vel minus idoneos, & sit in carceribus pro delicto ciuili. ibid. 2. 15. & seqq.
Carceratus si succumbat in appellatione a carceratione iniusta ex vna causa, poterit postea appellare ex alia, ab eadem carceratione. 282. 1. 233. & 234
Carceratus pro causa sui natura inappellabili, vt pro executione rei iudicata, appellare non potest. ibid. 236
Appellans, si virtute regij decreti relaxaretur, de nihilo seruiret deferre, & cur. 286. 1. 264. 266. & 267
Carceratum legitime vbi fuit declaratum, carceratus appellare ab hac declaratione infra decem dies debet. 282. 1. 232
Casus omissus iuris dispositioni relinquatur. 148. 2. 96
Casus de facto refertur, quo executor sententiae, qua dicebatur, capi bona, processit ad capturam personae, & vim facere decreuit Senatus aditus per viam violentiae. 270. 1. 49
Alius refertur de quodam subito mortuo in alterius parochia, vt sit a proprio parocho extrahendus, si commodè heri queat. 367. 2. 94
Casus omissus similis expresse identitate rationis pariter in dispositione comprehenditur. 390. 2. 33
Casus violentiae de facto refertur. 429. 1. 151
Casus mixti fori, & quibus laicus iudex de Ecclesiasticis, vel Ecclesiasticus de laicis possit cognoscere, remissus. 9. 1. 4
Casus plurimi in iure, quibus clerici subiiciuntur iurisdictioni seculari absque excommunicatione, absque immunitatis violatione. 59. 1. 265
Casus nonnulli iuris rationibus sunt excepti, vt trahi non possint ad regia praetoria per viam violentiae, quidam absolute, & quidam deficiente demum qualitate. 128. 1. 4
Casus penales non recipiunt interpretationem extensiuam, seu similitudinariam. 144. 1. 55
Casus, in quibus post 10. dies potest appellari per limitationes & ampliationes, remissus. 244. 2. 74
Casus duo vbi aequiparari in iure, si dispositio in vno, censetur dispositio in altero, etiam in materia quantumcunque odiosa. 294. 1. 55
Casus quos necit aequitas & rationis identitas, non sunt separandi quoad iuris dispositionem. 307. 1. 22
Casibus quibus appellatio permittitur a visitatione, causa grauaminis exprimenda est. 468. 1. 70
Causa Ecclesiastica, vt vsura, iuramentum, &c. si tractatur coram iudice seculari, decidenda erit secundum ius canonicum, non ciuile. 121. 1. 4
Causa sui natura exequibilis ad quemcumque delegatum transit cum sua qualitate. 134. 2. 51
Causa plus operatur in scipia, quam in causato. 173. 2. 41. & 176. 1. 59
Causa defensionis limitata limitatos producit effectus. 190. 2. 10
Vera vbi requiritur ad substantiam actus, eam habere pro subsistente. 191. 2. 20
Ciuilis non potest incipi a captura, nisi debitum sit ex re iudicata. 267. 2. 126
Causa omnis tangens famam, grauis dicitur. 273. 1. 172
Causa vbi est summaria, omnes eius articuli sunt summarij. 306. 2. 17. & 24
Causa & ratio prohibitiua appellationis, militat etiam

Index Rerum,

etiam in interlocutoria. 306.2.18
 Causa dicitur criminalis, si poena pecuniaria applicatur fisco. 321.1.25
 Causa eadem interdum est diuersorum effectuum, diuersis rationibus. 327.2.83
 Causa proprietatis absorbet, & supprimit causam possessionis. 328.2.89
 Accessoria non debet mutare naturam principalis, sed e conuerso. 331.1.115
 Semel effecta ordinaria, semper remanet ordinaria, & appellabilis. 422.2.111
 Causa in pristina instantia in aliquibus casibus iure communi Metropolitanis & Nunciis est permissa. 482.1.1
 Vbi in pristina instantia auocatur ab ordinario, casus violentiae est legitimus. ibid.2.3
 Quando in prima instantia tractatur per superiorem, violentiae decreti tertium genus datur in Senatu. 483.1.5
 Causa non deuoluta, vel male appellata, statim redit ad primum iudicem. ibid.2.9
 Causa principalis quando committi videtur aequae principali cum causa grauaminis, potest de ea cognoscere delegatus quomodolibet, secus si accessorie. 484.2.16
 Causa statim redit ad inferiorem, vbi superior declarat, non esse deuolutum, vel male appellatum. 485.1.19
 Causa in prima instantia etiam per sedem apostolicam ordinario committitur. 486.2.33
 An possit agi per superiorem, si per iudicem, seu partium cauillationem, aut qualitatem causae perit, quo minus terminetur intra terminum Concilij. ibid.35
 Causae cognitio non debet diuidi. 164.1.69
 Quomodo adhibenda sit ad expediendam inhibitionem. 374.2.21
 Causae continentia non potest diuidi. 480.2.60
 Causae cognitio vbi requiritur, citatio necessaria est. 413.2.56
 Causam vbi remisit superior inferiori, potest inferior interim valide procedere, non obstante appellatione. 484.2.17. & 18
 Causa durante semper durat quod ob causam introductum est. 192.2.26
 Causa status, seu natalis, & causa hereditatis concurrentibus, prius de ea quae alterum perimit, cognoscendum est. 224.1.173
 Simile vide 174.1.75. & 176
 in Causa quae conueniunt, debent etiam conuenire in effectu. 306.2.21
 Causa perempta qualitas ei iniuncta non subsistit. 333.2.140
 de Causa principali superior potest cognoscere, si a grauamine legitime appellatum reperiatur. 484.1.14. fallit ibid.15
 Causae inquisitionis, siue ciuiles, siue criminales, non trahuntur per viam violentiae ad tribunalia regia, & cur. 128.1.5. & 8
 Regularium vtriusque sexus super correctione & visitatione non trahuntur ad tribunalia regia per viam violentiae, & cur. ibid.2.10. & 17
 Religiosorum, quae tractari possunt coram ordinariis, trahi possunt per viam violentiae ad praetoria regia. 150.2.24
 Item in causis contentiosis pendentibus coram religiosorum conferuatoribus, & aliis iudicibus. ibid.25
 Bullam cruciatam, subsidium & excusatum tra-

gentes quomodolibet, non trahuntur ad Senatuum per viam violentiae. 131.1.30
 Scholasticorum pendentes coram Magistro scholarum Salmantice, & eius locum tenente, non trahuntur ad tribunalia per viam violentiae. 133.1.41
 Pendentes coram delegato a Magistro scholarum in remotis, partes an trahi nequeant ad supra praetoria per viam violentiae. 134.1.49
 Causae, quae non absolute, sed deficiente qualitate ad Senatuum non trahuntur per viam violentiae, quae. 135.2.56. & 57
 Causae duae, criminalis scilicet & ciuilis, vbi conueniunt, de criminali prius cognosci debet. 224.1.173
 Causae meri & mixti imperij delegari possunt de iure canonico, etiam per inferiorem a Papa. 257.1.27
 Causae omnes in prima instantia sunt tractandae coram ordinariis, nec superiores possunt adiri, nisi per legitimam appellationem, ex Tridentino. 482.1.2
 Causae beneficiorum referuatorum in prima instantia tractantur in Romana Curia. 486.2.24
 Causas Religiosorum etiam super electionibus gestas a Prioribus generalibus & aliis superioribus, inter Monachos, haecenus est inauditum trahi ad tribunalia per viam violentiae. 130.1.25
 Causis duabus concurrentibus, alia permissua, alia prohibita appellationis, haec ut fortior attenditur, quando constat aperte de prohibitione, secus si dubie. 124.1.35
 in Causis violentiae Senatores caueant, ne decreta conditionalia perpendant in iis, in quibus ius potestati iudicis id non permittit. 159.2.25
 Causis negatiua & permissua appellationis concurrentibus in sententia, an sit in totum deferendum, varie loquuntur Doctores. 323.1.44
 Celeritatem quae desideratur, non recipiunt appellationem. 433.2.174
 Tò Celeriter, & alia quae celeritatem desiderant, tollunt appellationem. 354.2.119
 Censura affirmans l. lege Iulia, a nemine ponderatam, reprehenditur. 43.2.190
 Reprehenditur in interpretatione loci Tridentini. 54.2.230
 Animaduertitur, dum protectionem extrajudicalem vocat extraordinariam simpliciter. 70.2.335
 Reprehenditur dum reprobat assertionem Gregorij Lopez & aliorum. ibid.336. & 71.1.340. & 342
 Ore proprio conuincitur. 343
 Reprobatur, asserens ad violentiam recursum pariformiter requiri protestationem, sicut appellationem. 88.1.70
 Reprehenditur, dicens, quod Senatus reuocat executionis acta, casu quo executio non debuit fieri pendente appellatione. 102.2.217
 Reprobatur. 103.1.219
 Reprobatur in interpretatione legis reg. 36. ibi allegando la fuerça. ibid.220
 In conceptione decreti, de quo ibi maximum praebuit scandalum Senatoribus & Aduocatis. ibid.221.2.223.224. & 225
 In conceptione decreti super appellatione a deatione appellationis in via executiua. 104.1.227. & legg.
 In ratione assignata, quare in decretis violentiae non datur appellatio. ib.2.235. reprobat 107.1.262
 Varius est & perplexus, an causa religiosorum trahantur ad tribunalia per viam violentiae. 129.2.19. & 20
 Refertur, asserens violentiam consistere in denegata appellatione, & executione. 169.2.5
 varius. 172.1.28
 Vulgariter reprehensus, ab autore explicatur. 174.1.42
 Asserens intrinsece ordinariam, & pendente recursum ad Regem, esse nulla gesta per Ecclesiasticum, reprehenditur. 185.1.51. & legg.
 Notatur sibi contrarius, & varius. ibid.2.57
 Refertur asserens decretum violentiae transire in rem iudicatam, quoad Senatuum inferiorem, non tamen quoad consilium supremum, & cur. 189.2.2
 Ceualli responsio ad Rotae decisionem. 58.1.255
 reprobat. ibid.256
 Eius opinio reprobat asserentis, senatores regios posse vti iurisdictione quando foret necessaria ad expediendum articulum violentiae. 110.2.300
 Si foret vera, omnia in comprobatione cognitionis per viam violentiae subuenterentur. 111.1.304
 Eius propositio reprobat, cum in se includat duo absurda intolerabilia. 176.2.61.62. & 63
 Ceuallum Senatores & Aduocati conerunt super conceptione decretorum. 102.2.215
 a Ceuallo cauendum vrente loquendi modo, appellari per viam violentiae. 70.1.30.331. & 332
 Cauendum, dum dicit, superiorem non posse reuocare executionem stante decreto regio. 100.2.194
 Cibum spiritualis & corporalis differunt. 291.1.88. & 89
 Spiritualis ad praelium spiritus necessarius est. 299.1.100
 ad Cibum spirituale maiori alacritate accedendum, quam infantem mammillas arripiunt. 298.2.92
 Citare non est necesse cum, qui praesens iuste non potest contradicere, nec aliquam allegare defensionem. 95.1.140
 Citatio quomodo fieri possit clerico a iudice laico. 94.1.133
 Citatio partis non est necessaria, quando iudex aliquid facit ad sui instructionem. ibid.139
 Non est necessaria, quando Princeps extrajudicialiter procedit. 95.1.141
 Emanata ab vno territorio, non potest fieri degeti in alio, nisi per litteras requisitorias. 125.1.4
 Citatio realis dicitur captura personae. 206.2.11
 Quae non fit in causa ciuili, nisi in casibus remissive positis. ibid.
 Citatio est de iure naturali & diuino. 207.1.17
 Ad sententiam factam ad domum, sufficit postea sententiam intimari ad domum, vt curat tempus. 243.2.63
 Non pertinet ad naturam actus extrajudicialis. 418.2.84
 Non expeditur nisi a iudice habente iurisdictionem. ibid.85
 Est actus de processu iudicij, & inter iudiciales actus computatur. 419.1.87
 Est sententia interlocutoria. ibid.2.91
 Non expeditur a iudice in die feriato. ibid.92
 Inducit litem pendentiam, ad hoc etiam vt nihil pendente eo innouetur. 420.1.94

& Verborum.

Facit legitimam personam eum qui citatur. 423.1.115
 Citationis intimatio est actus extrajudicialis. ibi.96
 a Citationem tanquam a capite substantiali processus exorditur. 419.1.88
 Citandus habetur pro citato si non patitur vt ad illum perueniat citatio, vel aufugiat. 343.2.65
 Si aufugit, dum citans ad legendum se praeparat, habetur pro citato. 244.1.66
 Citatus non citandus fit legitimus contradictor, vt audiatur. 423.1.116
 Cuius oppressa potest se alteri defendendum tradere. 30.1.102
 Ciuium appellatione in statutis etiam clerici veniunt. 18.1.58
 Clausula, sub praetextu violentiae, incipit a Bulla Adriani V Lan. 1523. 69.1.316
 Appellatione remota, intelligitur etiam respectu interlocutoria. 306.1.16
 Non transit in subdelegatum. 321.1.29
 Perpetui silentij, praestat exceptionem denegatae audientiae. 345.2.38
 Sententia fortiatu effectum suum, tollit appellationem. 352.2.106
 Tollit appellationem clausula, non possit contradicere, seu, sit remota omnis contradicatio. ibi.107
 Item clausula, nulla exceptione, aut oppositione. 353.1.108
 Remota sit omnis querela, vel, non possit querelari. ibid.109
 Non admittitur eius defensio, siue, non possit se defendere. ibid.110
 Sine aliqua censura, & oppositione. ibid.113
 Liberè procedas, vel, liberè facias, &c. ibid.2.115
 Absque lite fiat restitutio. ibid.1.17
 Sui libero arbitrio committimus. 354.1.119
 Procedas de facto. ibid.121
 Super quo conscientiam tuam eneramus. ibid.122
 Clausulae, mox, statim, illico, confestim, incontinenti, sine mora, sine ulla procrastinatione, sine interuallo, tollunt appellationem. 354.2.124.
 An tollat appellationem clausula, ad satisfactionem condignam faciat obseruare. 353.2.114
 Clausula, procedas de facto, tribuit liberam & absolutam potestatem. 354.1.120
 Partis literis, parito iudicato, aut sine prauidicio legitime executionis, tollit obligationem suspensionum. ibid.2.126
 Non tollit appellationem clausula, super quo adhibeas consilium sapientis. ibid.127
 Vocatus vocandus, non ardat procedere iudicialiter, nec citare, vbi non comparet contradictor. 425.1.128
 Appellatione remota, in possessorio, operatur etiam in casu speciali, quo erat aliam appellatio permissa. 434.2.185
 Quis, & quomodo, eiusdem naturae & efficaciae est, cuius illa, vna cum toto negotio, &c. 287.1.36
 Idem est de illa, cum omnibus suis incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis & connexis. ibid.37
 Clausula, sententia lata mittatur executioni, censetur sublata appellatio. 352.2.104
 Clausulis generalibus Reges & eorum regia tribunalia non comprehenduntur. 53.1.223
 Clericus si possideat duas Ecclesias, sciente & patiente Pontifice, seu superiore, inducitur ex tali patientia vno dictarum Ecclesiarum, & praenae remissio. 39.1.149
 Iusto timore ductus potest recurrere ad Regem, & litteras

Index Rerum,

& litteras impetrare, ne suus iudex eum molester, nec ex abrupto procedat. 89.1.84
Si comparet (sua interesse putans) virtute citationis, quæ potius est incitatoria, & certioratoria, iudicis laici iudicio & sententiæ stare cogitur. 94.2.134
Citatus comparens & docens de suo interesse, & possessione, an efficiatur reus necessarius, remissive. ibid.1.35
Si dolose petat auxilium violentiæ, an possit muldari in expensis. 106.1.250
Si ad diffinitivam vsque distulit declinare, quis iudex, secularis ne, an Ecclesiasticus, damnet in expensis. ibid.2.252
An possit incarcerationi pro debito civili. 260.1.59.& 60
Pauper nec carceratur, nec bonis cedere cogitur, sed cautionem iuratoriam præstat. ibid.2.62
Obligatus in forma Camere an licite possit incarcerationi pro debito. 261.1.65
Vti gaudeat privilegio c. Odoardus, de solutionib. debet esse in factis, aut altari, seu ministerio Ecclesiæ deseruiens. ibid.66
An possit carcerari pro debito, si subsit fugæ suspicio, & exportet res suas. ibid.68
Potest incarcerationi vt reddat depositum. ibid.69
Iuste cogitur pro debito ex delicto etiam tractato civiliter. ibid.70
Inuitus ab Ecclesia extrahi non potest, sicut nec laicus. 266.2.115
Captus pro delicto non infligente penam corporalem relaxatur sub fideiussoribus. 271.2.155.& 156
Captus pro delicto non infligente penam corporis afflictivam, non relaxatur etiam sub fideiussoribus. ibid.157
Quod etiam obtinet in clericis. 272.1.158
Non relaxatur sub fideiussoribus ubi locum habet depositionis pena. ibid.160
Non relaxatur si crimen habet penam corporalem, vel delictum est graue. ibid.161.& 162
Non relaxatur captus pro delicto, in quo, iure civili, etiam sub fideiussoribus non relaxatur. ibid.163
Clericus secularis præfertur in processibus, &c. 362.1.39
Clericum abutentem regio recursum posse in expensis multari, probabiliter resoluitur. 106.2.253
Clericum conductorem vectigalis regij posse carcerari, & in carcere seculari. 261.2.71
Clerici dicuntur ciues, pars populi, & membra reipublicæ. 18.1.58
Non tam absolute exempti sunt à iurisdictione regia, quia ratione subiectionis, & vicinitatis in temporalibus subsint Principi seculari in ordine ad bonum publicum, & rectum regimen. 19.1.62
Tenentur ad obseruantiam legis politicæ tangentis bonum vniuersum communitatis laicorum & clericorum. ibid.64
Tenentur ad obseruantiam legum regiarum concernentium bonum totius communitatis, modo non tendant in præiudicium libertatis Ecclesiasticæ. ibid.2.66
Tenentur ad obseruantiam pragmaticæ taxæ panis, sub pena peccati & restitutionis. 20.1.68
Tamen quoad punitionem & penæ exactiorem non iudex secularis, sed Ecclesiasticus competens est. ibid.69
Sunt exempti in spiritualibus iure diuino, in tem-

poralibus verò positio. 35.1.127
Non conueniuntur ultra quam facere possunt. 260.2.61
Clerici seculares an sint præferendi regularibus, aut religiosis. 362.1.37.& 47
Clericorum protectio, causa pia. 29.2.98
Eorum cæcus an sit dignior cætu monachorum. 362.1.38
Clericis licet auxilium assumere legis imperialis, sicut & Imperatorem ipsum & Principem, tantum legem viuam. 32.2.115
Coercitionem modicam quilibet delegatus habet, vel ordinarius. 256.2.25
Cogni non possunt qui per infortunium, naufragium, seu incendium bona sua amisere. 264.1.95
Cognitio extrajudicialis per viam violentiæ non est noua in regnis Hispaniæ introductio, quia vbi que regnorum & prouinciarum Christianæ religionis hæc obseruatur defensio. 40.2.159.& seqq. vsque ad 170. inclusiue.
In regno Gallie non solum cognoscitur per viam violentiæ à iudicibus Ecclesiasticis non deferentibus iustis appellationibus; sed etiam de omnibus possessoris super rebus Ecclesiasticis seu spiritualibus etiam inter Ecclesiasticos. 41.1.171
Cognitio ante ordinario quæ, eius natura & qualitas, remissive. 41.2.172
Cognitio per viam violentiæ iure diuino, naturali & positio, canonico & civili fundata, estque à Sede Apostolica tacite & expresse confirmata, & consuetudine immemoriali visitata. 42.1.178
Cognitio violentiæ vt locum habeat, an requiratur, vt simul adfit & appellations denegatio, & ea non obstante attentatum, seu executio, remissive traditur. 44.1.191
Cognitio sola contentiosa in his prohibita est seculari, non verò extrajudicialis, quia secularis potestas contra violentiam iudicium Ecclesiasticorum prouidet, non iurisdictionem impedit, &c. 49.1.195.& 197
Cognitio violentiæ non reputatur damnosa libertati Ecclesiasticæ, sed in totum fauorabilis. 56.2.240
Vergit in magnam vtilitatem libertatis Ecclesiasticæ, cuiusque fauorem respicit. ibid.241
Cognitio per viam violentiæ ad illam extrajudicialiter tollendam est inducta, non ad cognoscendum de causæ meritis, vt ne violenter aliquid fiat, donec Pontifex de remedio prouideat. 59.1.263
Cognitio per viam violentiæ, & defensio naturalis, est attributum inhærens regimini, à quo auelli non potest, nisi simul cum ipso regimine. 68.2.311
An reuocari possit per Pontificem casu quo ex privilegio Principis dumtaxat competeret. ibid.313
Cognitio per viam violentiæ non solum fundatur in privilegio præsumpto ex immemoriali, sed ex iure regali proueniente à radice, & fonte iuris naturalis. 72.2.353
Cognitio violentiæ fit extrajudicialiter absque vmbra, & vestigio iurisdictionis, quam nec subiecta materia, nec forma procedendi patiuntur. 82.1.2
Nihil continet iurisdictionale, & cur. ibid.3
Tantum durat, quantum violentia, non amplius. 90.1.91
Cognitio violentiæ, & processus inspectio, an sit suspendenda, nolente Ecclesiastico absolueri. 96.1.150
Cognitio, an appellationi sit deferendum respectu iudicis à quo, non requirit iurisdictionem. 99.2.183

Cognitio

& Verborum.

Cognitio vera super appellatione, & executione attentata propria est superioris ad quem est appellatum. 100.1.187
Cognitio superioris super attentata executione inferioris nouus est articulus, noua persona, nouum factum, & nouum grauamen, quare noua interpellatione opus est. ibid.2.297
Cognitio per viam violentiæ quare inducta. 115.1.23
Cognitio violentiæ, & protectio naturalis tantum durat, quantum ipsa violentia. 117.2.52
Cognitio violentiæ aliam ab extra probationem non admittit ultra processum. 118.2.6
Cognitio violentiæ in procedendo est extraordinaria, & irregularis, pariter & eius executio. 148.2.94
Est remedium fauorabile, & charitatiuum subsidium, quo agitur de vi oppressos deliberandi. 149.1.103.
Fit extensio ad subrogatos in causis fauorabilibus. ibid.
Cognitio super iustitia causæ principalis remanet salua superiori per decretum violentiæ, quod cum superiore nec loquitur, nec intelligitur. 194.1.40
Cognitio vasallorum, vide Vasallorum cognitio.
Cognitio per viam violentiæ species, eiusque descriptio. 43.1.184
Eius defensores qui. 57.1.246
Cognitionis regia per viam violentiæ terminos confundentes & abutentes resellantur. 69.2.315
Cognitionem extrajudicalem per viam violentiæ Martinus P. approbat. 41.2.175
Cognitionem violentiæ nonnulli vocant iurisdictionem extrajudicalem, nonnulli quandoque Principem habere præscriptam iurisdictionem contra Ecclesiasticos, cognoscendi per viam violentiæ, qui reprehenduntur. 69.2.326.& seqq.
Cognitionem per viam violentiæ consuetudine & iure vallatam, non erit inconueniens privilegio expresse confirmatam habere. 72.1.347
Cognitionem violentiæ euitare in libera facultate iudicis Ecclesiastici est, scilicet deferendo. 89.2.89
in Cognitione violentiæ quomodo procedendum sit. 49.1.193.& ibid.2.196.
Dicta Doctorum in hac causæ cognitione referuntur. ibid.94
super Cognitione violentiæ consultum Sixtus IV. eam approbasse qui affirmant. 72.1.345
in Cognitione per viam violentiæ an stylus Rom. Curie attendi potius debeat, quam illius tribunalis, de cuius violentia conqueritur. 122.1.119
Stylus de partibus etiam contrarius stylo Rotæ in ipsa attenditur in litibus, quæ transportantur ad Curiam. ibid.20. vide Senatus & Senatores.
in Cognitione violentiæ non tractatur de imponenda pena iuris, sed an sit deferendum, vel non. 124.1.38
in Cognitione violentiæ rectè proceditur processu originali adducto ad tribunal regium, & decretum expeditur in tribunali, pro vt ex actis adductis colligitur. 143.1.36
Cognoscere iudicialiter quid. 70.2.333
Collega iudicis mortui, vel absentis, si procedere non valet mediante clausula rescripti, recurrit pars grauata ad superiorem, vt alius iudex loco mortui subrogetur, eique intimari debet prouisio regia vt attentata reponat. 151.1.121.& seqq.
Commissarius generalis Cruciatæ quomodo in triu-

Apostolicarum gratiarum executione se habeat, & quam & à quibus iurisdictionem habeat, 131.2.32.
Commissarius Cruciatæ tenetur in singulis diocesis subdelegatos nominare, & cuius sint qualitates, & de quibus causis possint cognoscere, & quomodo. ibid.35.& 36
Commissarij generalis ministri, & subdelegati coram quo sint conueniendi in casibus munus suum tangentibus. 131.2.33
Commissio & rescripti appellationis impetratio est actus extrajudicialis. 447.2.285
Commissio subrogatoria quæ. 151.1.124
Commissionses subrogatorias frequenter dari, animaduerti tamen deberi an in corpore includatur clausula alterans primum statum litis, & cur. ibid.125
Communio diffensionem præstat, & pacem turbat. 327.2.80
Communio pena corporalis, ob defectum pecuniariæ, an sit exequenda. 315.1.151
Quando illa facienda sit, remissive. ibid.152. limita. 153.& 154
Comparatio appellantis coram iudice à quo, pro repositione grauaminis, tendit in augmentum desiderij appellantis. 165.1.81
Compellendi & cogendi verba ad executionem pertinent. 478.2.71
Compelli non dicitur, si præcedat condemnatio. ibid.75.
Competentia inter duos delegatos adiuuicem se inhibentes, diuersorum rescriptorum virtute ab eis simul dirimitur: qui si discordent, eliguntur arbitri. 384.2.94
Componere potest ordinarius controuersias in processibus, sed non punite delicta & vulnera commissa per exemptos, vel laicos. 368.1.100
Componere controuersias iuxta Trid. ortas inter religiosos potest Episcopus, si ex eisdem oritur scandalum, secus si non oritur. ibid.101
Compositio controuersiarum ex Concilio Trid. prouenit ex mero iudicis officio inter contententes, se debere esse potiori loco, armisque defendentes suam quasi possessionem. 359.1.6
Durat pro illo instanti, dum lis sine cepta, siue incipienda disceptatur; tam super possessione, quam super proprietate. ibid.7
Compositio ordinarij iuxta Concil. non desinit habere executionem. 368.1.98
Compositio ex Trid. sess. 13. c. 25. de regularibus super controu. non recipit appellationem suspensionum, secus de uoluntati. ibid.99
à Compositione controuersiarum facta per ordinatum iuxta Trid. appellationi non deferens an vim faciat. 359.1.8.& 9
in Compositione controuersiarum procedendi tam in publicis quam priuatis actibus quasi possessio attendenda est, remota appellatione. 360.2.19
Quali possessio eundi & cedendi honorabiliori loco, & in aliis actibus spiritualibus vno actu acquiritur. ibid.20
Solutum esse dicitur duobus actibus. ibid.21
Compositum ex diuersis speciebus non habens certam naturam, quandoque recipit naturam vnius, quandoque alterius. 321.2.30
Concessio extenditur ad ea, quæ consecutiue veniunt ad dispositionem. 110.1.291
Conciliium Compellellanum loquens de obiectionibus appositis electionibus in prouisione Doctoralis, Magistralis, &c. declaratur. 418.2.82
Conci

Index Rerum,

Concilium Tridentinum sess. 22. de reform. c. 8. declaratur. 59. 2. 154
 Declaratur sess. 25. c. 3. 53. 2. 222 & 54. 1. 225
 In multis idem disposuit, quod iure communi erat dispositum. 54. 1. 226 ponderatur sess. 25. de reform. cap. 3. 97. 1. 160 explanatur sess. 22. c. 8. 130. 2. 26. & seqq. ponderatur sess. 13. de reform. c. 1. 314. 1. 84. & seqq. declaratur sess. 25. de reform. c. 14. 375. 1. 26. & 81. sess. 22. de reform. c. 5
 Dum loquitur de dispensationibus ordinariis committendis, dicitque procedi posse summarie & extra iudicialiter. 429. 2. 126
 Concil. Trid. & motus proprius declarantur circa prouisionem parochialium. 433. 1. 169. & 173. & 436. 2. 197
 Conc. Trid. dispositio circa prouisionem, appellatione non obstante, est specialis in parochialibus, quae ad caetera beneficia non trahitur. 434. 1. 180 explanatur sess. 23. de reform. c. 1. circa resistentiae praecipua. 458. 1. 4. & 9
 Remoues appellationem intelligi quoad suspensionem, saepe declarauit S. Congregatio. 460. 1. 14 declaratur sess. 24. de reform. c. 10. 461. 1. 50. sess. 13. c. 1. ibid. 51 sess. 24. de reform. c. 10. 466. 2. 59. & seqq. sess. 22. de reform. c. 1
 Circa renouandas poenas decretorum tractantium de honestate clericorum, appellatione remota. 468. 1. 69 sess. 20. de reform. c. 10. 486. 1. 89
Concubinam clericus ut capiat Ecclesiasticus, si sit vxorata, debet esse concubinatus notorius. 259. 1. 47 de *Concubinatu* ut cognoscat iudex secularis, debet esse notorius. ibid. 48
Concursum ad parochialem intra quod tempus fieri debet, & quo. 445. 2. 269
Condemnatus ex vna causa, potest ex alia iudicium mouere super eadem re. 72. 1. 352
 Ut conferret indemnem Titium ab obligatione, si interim exinguatur obligatio, quia compulsi Titius soluit, debet Titius ipse relaxari indemnis, ut sibi restituatur solutum, quamuis hoc non contineatur in sententia. 148. 2. 98
 Condemnatus ad tradendum debitori instrumentum debiti, si non reperitur, cogitur creditor eadem sententia debitorem liberare. ibid. 99
 Condemnatus per tres conformes sententias, quae non transiunt in rem iudicatam, non auditur vterius appellans. 193. 1. 31
 Condemnatus per sententiam sub conditione ante eius euentum, si efficiatur diuersi fori, ligatur priori, adueniente conditione. 242. 1. 48
 Condemnatus per laicum ad relegationem, si effectus interim clericus frangat illam, an puniatur per secularem. ibid. 49
 & quid e conuerso si clericus relegatus efficiatur laicus. ibid.
 Condemnatus debet certificari de tenore & qualitate sententiae, ut currat tempus ad appellandum. 243. 1. 57
 Donec potuerit habere copiam sententiae, non currit tempus appellandi. ibid. 2. 58
 Semper dicitur esse infra 10. dies a tempore notitiae, si scientia sententiae non probetur. ibid. 59
 Si, dum Notarius se preparat ad intimandam sententiam, non vult audire, non requiritur alia intimatio. 243. 2. 64
 Condemnatus ad rem vel possessionem tradendam non liberatur praestando fideiussorem. 275. 1. 182
 Condemnatus ad pecuniam appellans relaxatur, si

& Verborum.

deponat pecuniam. ibid. 183. & 184
 Condemnatus ad poenam pecuniariam appellans quando sub fideiussione aut deposito sit relaxandus hodie ex Bulla Pij V. 275. 1. 185
 Condemnatus iam an & quando sit relaxandus appellans. 285. 2. 260
 Condemnatus ad salarium, & aliam rem, tenetur de salario, & non de alia re. 324. 2. 55
 Condemnatus ad exhibendum praecise cogitur, & non auditur appellans. 351. 1. 93
 Condemnatus ad interesse an appellet ob non exhibitionem. ibid. 94
 Ad cautionem non turbandi possessionem alterius, an audiat de nouo turbans, & allegans se insistere possessioni ex noua causa. ibid. 2. 97
Conditio quae iuri repugnat, aut illi resistit, non patitur apponi in dispositionibus, & apposita vel vitiat, aut vitatur. 159. 1. 22
 Iuri contraria dicitur impossibilis. ibid. 23
 Conditio ut retrorahatur ad tempus dispositionis, debet adesse habitas extremorum. 240. 1. 31
 Non trahitur retrò, quando aliquid resultat contra iuris dispositionem. 294. 2. 59
Confessio emanata a reo extorta per iudicem post appellationem a decreto torturae, est nulla, & inefficax ad condemnandum. 216. 1. 103
 Confessio grauitur vulnerati quando sufficit ad capturam delinquentium. 270. 1. 141
Confessus delictum etiam in poena pecuniaria an relaxetur sub fideiussoribus. 274. 2. 179
 Et quid in solo conuicto, licet non sit confessus. ibid. 180
Confirmatio non tollit defectum rei confirmatae extra confirmationem. 452. 2. 20
 Confirmatio donationis iuris patronatus recipit appellationem, si fiat cum legitimo contraditorio. 455. 2. 42
 Confirmationi petita si nullus se opponat, non requiritur libellus, nec litis contestatio, nec diffinitiva sententia. 415. 1. 63
Confraternitas dignior praefertur minus dignioribus, cessante anterioritate, & quasi possessione. 362. 2. 48
 Habens statum nobilitatis aut puritatis sanguinis, aliis in dubio praefertur. 363. 1. 49
 Confraternitas Aduocatorum & Doctorum aliis praefertur in dubio. ibid. 51
 Praefertur confraternitatibus militum. ibid. 52
 Confugiens ad locum, quo iure vel consuetudine capi non potest, relaxandus est. 265. 2. 113
Consensus praesumptus ex scientia, & non contradictione, cum temporis diuturnitate inductus, consensu expresso reputatur fortior. 39. 1. 151
Conservator si orta controversia iurisdictionis non acquiescat ut arbitri eligantur, & illam dirimat, vim facit si appellationi non deferat. 381. 2. 74
 Conservatoris officium est, violentias & iniurias notorias tollere, & reprimere. 21. 1. 77
 Eius iurisdictione in quo fundata. 381. 2. 67
Consilium supremum Regis solet praecipere Episcopis, Monachis & aliis personis Ecclesiasticis eorum Senatui comparere. 107. 2. 271
 Consilio sapientis stare si partes promiserint, quale quale illud sit, appellare non licet. 355. 1. 132. & 132
Consuetudo dictio refertur potest sui natura ad extra iudicalem cognitionem. 424. 2. 124
Constitutio, statutum, seu dispositio loquens de contractu, habet etiam locum in distractu. 229. 2. 206
 Constitutio

quem introducit, alius non habet principium, unde causari possit. 71. 1. 338
 Consuetudo potest operari vt aliqua sententia mittatur executioni, non obstante appellatione. 355. 2. 134
 Designat locum cedendi, eundi & standi. 360. 1. 18
 An possit operari vt sententia in beneficiis simplicis prouisione exequatur pendente appellatione. 446. 2. 275
 Consuetudinis immemorialis recursus violentiae initium quod. 39. 1. 52
 Consuetudinem immemoriam non excludit interruptio & prohibitio. 69. 1. 319
 in Consuetudine immemoriam cognoscendi per viam violentiae concurrat scientia tacita, & expressa Pontificis. 36. 2. 139
 Consuetudines rationabiles & immemoriam tollendi violentiam, Pontifex non praesumitur vel tollere. 66. 2. 294
Consultore de consensu partium electo, non tollitur appellatio ab eius sententia. 355. 1. 29. & 130
Contractus & distractus eiusdem iudicantur natura. 229. 2. 207
 Contractus quando est bonae fidei, eo casu distractus, seu contractus liberatio erit bonae fidei. 130. 1. 208
 Contractus est aliud, aliud promissio de contrahendo. 247. 1. 5
Contradictio vbi datur, ibi necessarii datur etiam instantia. 417. 1. 75
 Contradictione & instantia data in articulo, danda ibi etiam causae cognitio. ibid. 2. 79
Contradictor legitimus comparens ad allegandum de iure suo, petat repositionem actorum ob defectum citationis, & insuper appellat a gestis. 164. 1. 72
Contraria possunt ex eadem re procedere diuerso respectu. 327. 2. 82
Controversia in processibus & similibus adibus componitur per iudicem Ecclesiasticum, non obstante appellatione. 158. 1. 1
 qd *Controversia* verificatur in extra iudicialibus. 359. 2. 10.
 Controversia non potest componi in tumulandis defunctis, vt cadaver exhumeret, etiam per attemptum, & cur. 367. 2. 97
 Controversiarum compositio iuxta Trid. nullum requirit libellum. 359. 2. 11
 Non requiritur iudicalem informationem, sed extra iudicalem, partibus ad id non citatis. ibid. 12
 In processibus, tumulandis defunctis, & similibus, celerem expeditionem desiderat. ibid. 14.
 Ex Trid. debet fieri breui manu, summarie, sine strepitu & figura iudicij. 360. 1. 15
 Nullum praestat praedictum, sed est remedium praeparatorium iudicio petitorio, aut possessorio. ibid. 19
 Ita fiet vt religiones siue confraternitates consuetum locum habeant. ibid. 18
 Controversias ortas in confraternitatibus tam laicorum, quam clericorum, potest componere ordinarius Ecclesiasticus, non obstante appellatione. 258. 2. 2
 Contumacia vera procuratoris non nocet domino, quo minus possit appellare a sententia lata con-

Index Rerum,

tra procuratorem contumacem. 167.1.102
 Debet tamen dominus expressè intra terminum ad appellandum interponere appellationem à die latæ sententiæ, & non notitiæ numerandum. ibid.103
 Contumax verus non auditur appellans. 347.2.76
 Contumax verus quis, & in quibus casibus. 348.1.77. & 87
 Contumax verus de stylo Rotæ appellat intra 10. dies à tempore latæ sententiæ. ibid.2.79
 Verus vel fictus non appellat à secundo decreto. ibid.80
 Fictus appellat à secundo decreto. 349.1.83
 Non contumax verus. 350.1.86
 Verus potest adire superiorem, & coram eo probare causam legitimæ excusationis, & tunc gesta post appellationem reuocantur. ibid.88
 Quando auditur, vel non, remissuè; & quid de stylo Rotæ. ibid.89
 Copulatio appositâ inter incompatibilia, resolutur in disiunctiuam. 423.2.120
 Corporis ficti quandiu forma superest, semper censetur idem corpus, licet partes mutantur. 145.2.64
 Correctio Religiosorum, v. Religiosorum correctio.
 Corrigitur seipsum minus verecundum, quam corrigi ab alio. 163.1.63
 Creditor non auditur volens impedire sepulturam cadaveris, donec sibi solvatur, nec auditur appellans à repulsione. 347.1.72
 Creditorum maior pars si iudicium det debitori, non carceratur interim. 265.2.111
 Cultus diuini celerem executionem exigit, & non recipit appellationem. 467.1.64

D

Dannum magnum non est in mora modici temporis. 474.2.38
 Damnum & præmium consequi quis potest ex eodem facto. 328.1.85
 Damno à principio resistere, quam post illatum, remedium querere, melius est. 171.2.22
 Debitor suspectus de fuga carcerari potest. 264.2.103
 Non potest capi intra terminum habens litteras dilatorias à partibus, vel à iudice. 265.1.107
 Captus omissio iuris ordine an sit relaxandus si verè debitor appareat. 268.1.128
 Debitor ex publico instrumento non carceratur, nisi habeat clausulam quarentigiam, & sit liquidum. ibid.2.131
 Adiciendus creditor torque ferreo, an sit relaxandus sub fideiussoribus. 277.2.199. & 200
 Compulsus soluere minus legitimæ personæ appellare potest. 481.1.95
 Idem si est compulsus soluere minori sine austeritate tutoris. ibid.96
 Decima & emolumentum executionis cui executori debeatur, successoris, aut prædecessori executionem incipienti. 146.2.77
 Deciso Rotæ 36. in nouis, declaratur. 231.2.21
 Declarans nil noui facit, sed rei existentiam demonstrat. 11.1.24
 Declaratio ficti non debet, per quam pars ligetur ultra excommunicationem iam latam. 290.1.16. & 17
 Declinatoriam circa Scholasticorum, & eorum re-

missionem ad Magistrum scholarum, casus de facto referuntur. 134.1.48
 Decretum Tridenti, in cap. 3. sess. 25. non comprehendit recursum violentiæ, ex communi Doctortum. 55.1.231
 Decretum violentiæ, quo vim non fieri declaratur, non impedit iudicem superiorem appellationis, qui cognoscat de attentata executione, & circa illam de iure pronuntiet. 100.1.190
 Non facit instantiam, nec transit in rem iudicatam, sed ei statuit, donec superior causâ cognita aliud censeat. ibid.191
 Decretum regium super articulo violentiæ non est in consideratione, quo minus superior postquam est auditus, possit de iustitia executionis, & attentati inferioris cognoscere. ibidem. 2.195
 Decretum expeditum in Senatu in causa violentiæ quomodo exequendum, si iudex Ecclesiasticus, contra quem datum est, abist, remissuè. 143.1.39
 Decretum tribunalis regii an intelligatur cum iudice subrogato, & successore in tribunali, & iurisdictione iudicis vim inferentis: & ad delationem appellationis, & repositionem attentatorum cogi possit ipse subrogatus, vel successor virtute dicti decreti. 143.2.43
 Decretum violentiæ non cantans de iudice subrogato, vel successore eius, qui vim intulit, an exequatur contra eum. 144.1.52
 Decretum conditionale in quibus locum habeat. 157.1.2
 Expediti non potest, nisi in his casibus, in quibus oppressum iustè appellasse, & vim sibi factam fuisse, detegatur. ibid.2.4
 Quando fieri possit. 159.1.21
 Non imponitur iudici Ecclesiastico in casibus, quibus reuocare non potest, aliâ sic. 162.2.56
 Non datur nisi in casibus, quibus appellatio ab interlocutoria est legitima. ibid.57
 Et eâ non apparente legitima, tribunal processum statim remittit ad iudicem Ecclesiasticum, & cur. ibid.58
 Decretum conditionale est imitator iuris, & cur. 163.2.64
 Viam duplicem ostendit iudici Ecclesiastico, vt qua malit vtatur, vtrique tamen ius assistit. ibid.65
 Decernitur in Senatu contra iudicem Apostolicum, seu executores gratiæ nulliter procedentem contra non citatos in casibus quibus deberent citari, & adhiberi præmia causæ cognitio. ibid.66
 Postquam est iudici Ecclesiastico intimatum, an possit ipse iudex inhiberi virtute appellationis ab interlocutoria, pro cuius dilatione oppressus currit ad Senatum. 164.2.74
 Decretum violentiæ, que orogre y reponga, an possit verificari, vbi deficit quod reponendum. 170.1.6.49. & seqq.
 Decretum violentiæ non facit instantiam quo minus iudex superior de appellationis admissione, vel non admissione cognoscat. 182.2.30
 Arcat inferiorum cum eius virtute deferendo abdicauit à se iurisdictionem. ibid.31
 Non potest reuocari per viam nullitatis, appellationis, aut reuersionis. 189.2.1
 Decretum violentiæ, que no viene por la orden o en estado,

& Verborum.

estado, non impedit, vt iterum ordinato processu queat oppressus super eodem articulo & appellatione ad Senatum recurrere. 190.1.4
 Decretum violentiæ, que por agora no haze fuerza, &c. non impedit quo minus oppressus accedente postea violentia queat super eodem articulo ad Senatum recurrere. ibid.1.7
 Decretum violentiæ nunquam transit in rem iudicatam. 192.2.28
 Non facit instantiam, nec præiudicium partibus, nec transit in rem iudicatam. 194.1.39
 Decretum absolutum, vim non fieri, & decretum, el proceso no esta en estado, multum dissimilia sunt, & non idem, vt putauit Cenallus. ibid.216
 De ratione differentie late discutitur. ibid.
 Decretum Senatus primum, scilicet, que alor que y reponga, &c. que continet. 232.2.235
 Decretum regium non est extendit ad ea, quæ iudex inter procedendum grauauit post effectualem repositionem virtute decreti. 233.1.240
 Decretum Senatus, quo vim fieri decernitur ob non delatam appellationem ab iniusta incarceratione, an obliget iudicem deferre, & simul relaxare eum à carceribus. 284.1.254
 Decretum secundum dicitur interlocutoria, continet tamen damnum irreparabile. 349.2.84
 Decretum super alienatione rerum, aut Ecclesiæ, aut minoris extraiudicialiter absque alterius citatione, est informatio extraiudicialis. 450.1.2
 Idem & in delegato, cui dirigatur commissio, vt se informet de utilitate ad alienandum. ibid.3
 Super alienatione rei Ecclesiæ, aut minoris, & super transactione, aut confirmatione alicuius actus, &c. est extraiudicialis. 451.1.11
 Decretum in iudicio est interlocutoria. 452.2.17
 Decreti violentiæ effectus durat, donec aditus superior iterum remittat causam inferiori, quo vterius non ligatur; & multo minus superior, ad quem non est directum. 100.2.198
 Decreti conditionalis nature quæ, eiusque concipiendi modus. 157.1.1
 Decreti violentiæ verba, que orogre y reponga, ex quo respiciunt & comprehendunt attentata, non sunt sine effectu aliquid operandi. 175.1.49
 Verba orogre y reponga, stant conditionaliter. ibidem.
 Veniunt in declarationem eius quod tacitè inerat. ibid.51
 Verba *absuelva los desco mltados* intelliguntur, si adint excommunicati. ibid.50
 Decretum, que por agora no haze fuerza, dat Senatus, quando appellationi propositæ nihil respondit, nec postea prouisioni ordinariæ, sed mandauit Notario, vt mittat acta. 177.1.65
 Et quid quando in hoc casu prouisioni respondit, appellationem esse minus legitimam, &c. an id sit attendendum, vt cognoscatur super articulo violentiæ. ibid.2.66
 per Decretum violentiæ actis non integris latum, non satisfiet fini & intentioni Principis, iuris diuini, naturalis, & canonici, & cur. 192.1.24
 per Decretum violentiæ, scilicet, illum non adesse, actis non integris latum, maior iudici datur occasio insistenti violentiæ. ibid.2.27
 in Decreto laicorum locum habet condemnatio expensarum. 106.2.254
 Decreto conditionali lato à Senatu, in arbitrio Salgado de proci. Reg. Tom. 1.

iudicis Ecclesiastici est, adimplere conditionem, & vt iurisdictione, vel ab ea se abstineat, deferendo appellationi in totum, & acta reponendo. 163.1.60
 Decreto conditionali intimato, & actorum repositione secuta, acta per iudicem ad quem remanent irrita & nulla. 164.2.78
 Decreto vim non fieri, lato semel in Senatu, essentialibus tamen actis deficientibus, postea autem integris, posse eiusdem violentiæ respectu iterum haberi recursum, author defendit. 170.2.11
 Eo semel dato ex actis non integris, potest oppressus ex actis simulaneis ad Senatum recurrere super eodem articulo violentiæ. 193.1.33. limita. 48. & seqq.
 Decreto violentiæ semel dato actis non integris, non adit oppressus Senatum iterum per viam appellationis, nullitatis aut reuersionis, sed extraiudicialiter, ac si nunquam datum sit decretum. ibid.34
 Decreto violentiæ si iudex ipse per lris discursum contrariam ferat sententiam, noua appellatio, & nouus recursus est necessarius, & cur. 194.2.46
 Decreto violentiæ semel dato, actis tamen dimiutis, recurri ad Senatum iterum potest, si acta quæ deficiebant, erant omnino essentialia ad detegendam violentiæ existentiam, non aliâ. 195.1.48
 Decreta violentiæ, que delegos dicuntur, annullanda decernunt gesta à iudice Ecclesiastico contra laicum, & cur. 103.1.218
 Decreta violentiæ non admittunt reuersionem, sicut nec appellationem, quia æquiparantur. 104.2.233
 Non admittunt nullitatis allegationem. ibidem. 234
 Decreta iudicis sunt actus extraiudiciales. 450.1.1
 In quibus casibus sint necessaria, & quando in eis procedatur, remissuè. 451.2.12
 Decreta super alienatione, &c. non sunt interlocutoria, sed vim earum obtinent. 452.1.18
 Nullius sunt præiudicij, sed semper intelliguntur absque præiudicio tertij. ibid.19
 Non impediunt quo contra eum venire aliter possit. 2.21
 Non transeunt in rem iudicatam. ibid.22
 Decreta & solennitates enuntiatæ in alienatione rerum Ecclesiasticarum probant donec doceatur de contrario. 453.1.23
 Super alienatione, &c. expenduntur per modum voluntariæ iurisdictionis. ibid.2.27
 Expedita in contradictorio iudicio, recipiunt appellationem. 454.1.30. & 31
 Decretorum violentiæ ob non delatam appellationem quinque genera, siue iudex sit delegatus, conseruator, executor, aut ordinarius. 100.2.199.
 Primum genus locum habet quando iudex non obstante appellatione legitima, vtrumque effectum habente, exequi vult, & negat delationem. 101.1.200
 Huius decreti forma. ibid.201
 Secundum genus datur vbi reperitur appellationem non rectè interiectam, etiam in casu priuilegiato, si ex progressu lris natura illius sit alterata, & variata. ibid.203
 Huius decreti forma. ibid.204
 Tercium

Index Rerum,

Tertium genus est conditionale, seu mixtum, participans ex primo & secundo, conditionaliter tamen. *ibid.* 205
 Huius decreti forma. *ibid.* 206
 Huius materia, remissive. *ibid.* 207
 In hoc decreto non dicitur, iudicem vim facere ob non impletum id quod conditionaliter sibi adponatur. *ibid.* 208
 Hinc decreto ut locus sit, debet pro conditione apponi id, quod etiam cessante decreto iudex poterat de iure licite facere. *ibid.* 209
 Ut locus sit, necessaria est legitima appellatio à gravamine, suspendens de iure eius executionem. *ibid.* 110
 Quartum genus decernitur, quando deficit appellatio, quæ est fundamentum essentialis, quo fundatur violentia, & recursus, super quo Senatus nihil decernit. 102.1.211
 Huius decreti forma. *ibid.* 212
 Quintum genus datur quando viso processu reperitur, ordinariam non fuisse intimatam partibus, aut iudici. *ibid.* 213
 Hoc decretum duobus modis concipitur. *ibid.*
 Decretorum tertium genus datur in appellatione à delatione appellationis in causa executiva. 104.1.229
 Decretorum violentiæ conceptorum per Censuram, vix aliquod caret vitio. *ibid.* 230
 Decretorum violentiæ nullum genus appellationem, supplicationem, etiam ad Principem, nec aliquem recursum admittit. *ibid.* 231
 quorum Decretorum violentiæ proutis expediantur, & quorum sufficiat certificatio Secretarij regij tribunalis. *ibid.* 2.137
 in Decretorum violentiæ regij Tribunalis inferioris reformatione consilium supremum se intromisisse vnum nec visum, nec auditum est. 195.1.47
 Defensio non sufficit, si defensio non durat. 115.1.20.
 Defensio naturalis, & extrajudicialis cognitio semper reservata censetur in omnibus privilegiorum reuocationibus. 68.2.312
 Defensio non est de genere prohibitorum, vt vna via electa, tollatur altera. 73.2.362
 Defensio naturalis adhibenda cum moderamine inculpate tutelæ. 82.1.6
 Defensio ex se omnibus licita, si necessaria, & debito modo fiat. *ibid.* 2.11
 Etiam contra Pontificem licita est Ecclesiæ & Principibus. *ibid.* 12
 Defensio subditorum simul cum regno orta. 84.1.30
 Defensio vt dicatur licita, non est expectandus effectus violentiæ, sed sufficit animi determinatio, & propositum. 170.2.15
 Licita est à violentia, quando probabiliter dubitari potest de periculo. *ibid.* 16
 Defensionis legitime modus non extenditur, si non sit, sine quo vis propulsari, nec periculum cui tari potest. 82.1.7
 Excedit, si fiat id, sine quo vis tolli possit, & periculum cui tari. 97.1.61
 Defensionis modus quo vtuntur suprema tribuna- lia, continetur sub limitibus protectionis naturalis. 109.2.285
 Defensionis genere sublato, eius species sublata intelligitur. 353.1.112
 ad Defensionem sui licitum est omnibus modis

& Verborum.

vt cum moderamine inculpate tutelæ. 73.2.360
 pro Defensione sui, vel suorum, potest quis conuocare famulos, seruos, vel amicos & extraneos, si non potest se tueri aliter. 26.1.87
 Defensionibus pluribus vi nemo prohibetur. 73.2.361
 Delatio delegata appellatiōi non legitima, sicut tacite habet consecutiuam sententiæ executionem; ita legitima delatio executionis repositio- nem. 96.1.94
 Denegata appellatiōi legitima ex actis appare- re debet. 92.2.118
 Negatiua coarctata ad acta certa ex eisdem pro- barur, & quod ibi non reperitur, præsumi- tur non adfuisse. *ibid.* 119
 Delatio, seu non delatio appellatiōis, est de appen- dicibus primæ instantiæ, & ideo eius statutus & stylo subiacet. 121.1.7
 Delatio appellatiōis si pariat dubium, etiam vbi regulariter est prohibita, deferendum est. 123.2.33
 Delatio denegata non est violentia perfecta, sed principium, præparatio & animi deliberatio ad illam committendam. 170.1.11
 Est pars integralis violentiæ, & animi delibera- tio apta ad inuocandum auxilium regium. 171.1.20
 Delatio vbi adest, & deficit executio, fundamen- tum recursus deficit. 174.1.44
 Licet adsit, si tamen iudex ad vltiora procedat, vis est perfecta, & dabilis recursus. 175.2.54. & 55
 Vbi datur interueniente insuper attentato, si non admitteret recursum, duo absurda do- centur. 176.1.57
 Delatio supponit appellatiōem, super qua tan- quam causa materiali firmatur. 243.1.53
 Delationem denegare vbi iudici permittitur, tacite ei permittitur exequi sententiam, non obstante appellatiōe. 171.1.18
 Ei deferre, vel denegare, an censetur iudex, si appellatiōi respondeat, auditur quantum de iure, &c. & an sufficiat ad inuocandum auxilium regium. 177.1.64
 à Delatione appellatiōis in via executiua regulari- ter appellatio est legitima, & quem effectum pariat. 104.1.228
 pro Delatione appellatiōis à gravamine, à quo pars omittit appellare, recurri solet ad Senatū. 246.2.1
 à Delatione iuramenti si non est appellatum intra terminum, non potest appellari postea ab ipso actuali iuramento. 247.2.10. & seq.
 Delatum vbi est appellatiōi, longè maior violentia est, & cur. 176.1.56
 Delegabile est quidquid est cognoscibile iure cano- nico. 301.2.119
 Delegatoria quæ. 257.1.26
 Delegatus in ciuilibus an possit torquere testem vacillantem. 257.2.31
 Et an tunc illum capere possit. *ibid.* 32. & seq.
 Delegatus postquam detulit appellatiōi à cen- suris, non potest procedere ad denunciatio- nem, fructuum priuationem, & similia. 295.2.65
 Delegatus super gravamine incidente in prima in- stantia tantum, an possit se intromittere in ne- gotio

gotio principali, quomodolibet grauamen de- clarat. 483.2.10
 Delegatus quando possit de causa principali se in- tromittere. 484.1.12
 Delictum enorme in clerico quale. 272.1.159
 Denuntiatio est accessoria, & consecutiuā ad ex- communicationem, & sic fieri potest pendente ap- pellatiōe. 290.1.13
 Denuntiatio extrajudicialis non interruptit præ- scriptionem, nec protestatio. 447.2.290
 Depositarius non potest deponere munus suscepti sequestri, nisi iussu iudicis, aut alia iusta causa superueniente. 478.1.69
 Depositarius, seu sequester potest appellare, vbi de- positarius ipse non apparet. 479.2.83
 Depositarius condemnari etiam non nominatus in executorialibus potest directè exequi, & com- pelli. 480.2.81
 Depositarius, seu sequester compulsus à iudice, vt alteri tertio restituat sequestrum, an teneatur ap- pellare. *ibid.* 94
 Depositum & sequestrum eadem sunt in iure. 476.2.53
 Depositum confessatum an reiciat appellatiōem, sine depositum verum. 479.1.81. & seqq.
 Depositi causa est privilegiata, & celeris solutionis. 478.2.72
 Descriptio bonorum non suspenditur per appella- tiōem, & ad quem effectum fiat. 475.1.40
 Nemini præiudicat, & sic facile fit. *ibid.* 41
 Permittitur, etiam quando sequestrum prohi- betur. *ibid.* 42
 Descriptio, per quam bona incorporantur fisco, non permittitur lite pendente, secus de descri- ptione ad probandum & liquidandum. *ibidem.* 43
 Descriptio bonorum contra delinquentes hodie non est in vsu. 475.2.44
 Permittitur appellatiōe pendente, vt facilius fiat executio, & probatio fructuum. *ibidem.* 2.46
 Non aufert possessori liberam eorum & fru- ctuum dispositionem, & cur. *ibid.* 47
 Quando fieri debeat. 476.1.48
 Descriptio appellatiōis ab actu extrajudiciali non præcludit viam querele. 193.1.32
 Determinatio vna respiciens plura determinabilia, pariformiter tunc determinat, si in omnibus eadem sit ratio determinandi. 116.1.40. & 160.2.22
 Deus vi oppressorum protector, auxilium & recur- sus dicitur. 14.1.40
 Diuino, sub pretextu, quid. 83.1.16. & 18
 Dieta quid, vbi incipiat, & vbi finiatur, remissive. 133.2.43
 Dignitas est immortalis, & licet Pontifex moria- tur, non tamen Pontifex tus. 85.1.41. & 147.2.83
 Dilatio secunda non datur in causis summarijs, nec sine causæ cogni. one. 216.1.121
 Dilatio & mora quando debitori dari possit à iudi- ce. 265.1.108
 Dilationem quod non patitur, non suspenditur per appellatiōem. 207.1.16
 Dilationem non petenti iudex dare non tenetur. 218.2.126. & 127
 Dilatio minus breui concessa, non datur nul- litatis, sed appellatiōis remedium, & cur. 218.2.128
 Dilationes due provenientes ex diuersis causis, non Salgado de protell. Reg. Tom. I.

confunduntur, sed successiue operantur. 186.2.64
 Dispensationes matrimoniales commissa ordinario iuxta earum clausulam, extrajudicialē appe- lationem informantem. 408.1.14
 Dispositio est interpretanda, vt quodlibet verbum aliquod operetur, ne videatur frustra appositum. 170.1.7
 Licet intelligatur de primo actu, non tamen in- telligitur de primo nullo, & inutiliter gesto, & cur. 191.2.22
 Licet intelligatur de primo actu, si tamen ex eo non satis sit intentioni disponentis, alius fit, vt satisfiat ex integro. 192.1.23
 Dispositio pro certa causa (prout violentia repul- sio) durat durante causa. *ibid.* 25
 Dispositio intelligitur, rebus sic stantibus, quæ propter superuenientiam nouæ causæ alteratur. 194.2.45
 Adiecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi, seu participij. 233.1.241
 Dispositio vna respiciens plures personas ex diuer- sis capitibus, extenditur & restringitur iuxta suum caput. 327.1.77
 Dispositio generalis includit omnes casus, licet in vno maior reperiat ratio, quam in alio. 342.1.24
 Etiam odiosa generaliter intelligitur. *ibid.* 25. & in penalibus. 26
 Continens fauorem & odium tota iudicatur fa- uorabilis. 390.2.32
 Dispositio non verificatur nisi prius verificetur qualitas super qua fundatur. 391.1.35
 Dispositio omnis interpretari debet, ne reddatur superflua, etiam in materia stricta & penali. 434.1.179
 Non verificatur nisi verificetur suppositio. 478.2.73
 Dispositio supponens non per relationem, disponit etiam in supposito. *ibid.* 74
 Doctores asserenti consuetudinem, credendum est. 11.2.27
 Doctores dicta secundum iura ab eo citata debent intelligi. 325.1.58
 Domi quæ sunt, malè probantur per eos, qui à do- mo abfuerunt. 8.1.8
 Dominis temporalibus, puta Ducibus & Marchio- nibus superiorem recognoscibus potestas tol- lendæ violentiæ nõ competit, ex ratione. 84.2.33

E

Ecclesia, & personæ Ecclesiasticæ cur defensione & protectione indigeant. 20.2.72
 Ecclesia Romana omnium oppressorum refugium. 25.1.82
 Ecclesia Cathedralis exercet Sacramenta omnia, & pro eisdem quilibet potest accedere absque li- centia, seu iniuria sui parochi. 264.2.66
 Ecclesiæ fauor, aut cultus diuinus suspendit effe- ctum appellatiōis, quæ non causat attentatum. 463.2.42
 ab Ecclesia particulari ratione plures extrahi, & capi possunt, remissive. 266.2.116
 Ecclesiasticæ personæ possunt ad Regem recurrere pro extrajudiciali defensione à violentiis iudi- cis Ecclesiasticis, & ibi querimoniam proponere. 85.49
 Ecclesiastici Regibus subsunt in iis, quæ tangunt
 X x 3 regi

Index Rerum,

regimen & ordinem potestatis, & tenentur accedere ad eorum inuocationem. 107.2.268. & 272
 Subiunt Regi ratione domicilij. ibid.270
 Ecclesiasticos non recurre ad Principes seculares, cum in iure dicitur, intelligendum est, ubi non patiuntur violentiam, secus si sunt oppressi. 57.2.252
 Effectus quando cum actu est prohibitus, non sufficit effectum conferre in tempus permissum. 420.1.93
 Electio expressa iudicis assumpturi partes iudicis, non potest variare, & redire ad extrajudicalem cognitionem. 421.2.105
 Electiones Magistratum & Doctoralium quam formam requirant ex Bulla Sixti IV. & Leonis X. & de variis dubiis, remissiuè. 440.2.228
 Electori opposita exceptio exclusiua suffragij, si probatio non habeatur præ manibus, potest, ne tempus labatur, reici cum clausula præseruatiua, ibid.226
 Episcopus visitans religiosos in defectum superioris, iuxta Tridentinum, obseruet eorum statuta, prout superior. 131.1.29
 Episcopus cum omnibus parochiis concurret, habetque cura animarum exercitium. 364.2.67
 Episcopus solus, an simul cum Capitulo possit cognoscere de exceptionibus oppositis personis eligendorum, vel electorum ad Magistrales, vel Doctorales. 441.1.229
 Episcopus in electionibus Doctoralibus, &c. assistit vt prælatas, non vt Canonicus. 441.2.236
 Episcopo asserenti in aliquo casu se procedere per visitationem, statur quoad appellationis receptionem. 467.2.68
 Episcopi tenentur potius Principi obedire, quam Archiepiscopo, & cur. 108.1.272
 Eucharistia quid. 299.1.99
 Euentus tristes non sunt considerandi. 148.1.92
 Examen & concursus sustinentur, si termino designato quidam ex oppositoribus apparuerunt, quidam vero non. 444.1.250. amplia. 251. & 252
 Examen ad beneficium est actus extrajudicialis. 407.1.3
 Tanquam actus extrajudicialis non requirit citationem. 407.1.6
 Examen ad beneficium & concursus est actus extrajudicialis. 439.1.213
 Examinatorum relatio quolibet, & ordinarij electio ad parochialem non suspenduntur per appellationem, quæ duntaxat habet effectum deuolutiuum. 437.1.198
 Eorum concordiam non expectat ordinarius, sed plerimum tunc operatur suum arbitrium in parochialibus. 438.1.204
 Exceptio sumat regulam in contrarium. 128.1.2
 Exceptio processus non integri ante omnia per iudicem examinanda est. 191.1.115
 Exceptio releuans quæ. 212.2.68
 An sit, arbitrio iudicis relinquatur. 212.2.68
 An possit denegari per statutum. 439. initio.
 Exceptio declinatoria prius discutenda est, & à processu licet appellare ad vltiora. 490.1.15
 An expressam exigat pronuntiationem, vel tacita sufficiat. ibid.16
 Exceptio competentia appellationem recipit. ibid. 2.19
 Contra testes, eius examen non impedit regulariter, sed potest referuari in finem. 492.1.34
 Nullitatis dicitur præiudicialis, & plus quam possessorem. 493.1.41
 Est præiudicialis negotio principali, quo suspensio, debet examinari prius. ibid.2.43
 Exceptionis veritate non probata, negotium ad iudicem appellationis non deuoluitur. 212.2.70
 Exceptionis veritas si patet de per se, comprobatione non indiget. 213.1.71
 Exceptioni competentis pars censetur renuntiare, sicut & non opponens. 497.1.72
 Exceptionem antequam iudex vel admitat, vel reiciat, pars non dicitur grauata. 237.2.5
 super Exceptione declinatoria an expressè teneatur pronuntiare delegatus. 490.2.17
 super Exceptione surrectionis potest delegatus expressè & tacite per processum pronuntiare ad vltiora. ibid.2.18
 de Exceptione declinatoria, & contra rescriptum, remissiuè. 491.2.29
 Exceptiones quæ statim post appositionem requirunt examen, & cognitionem, quæ sint. 489.1.3
 Exceptiones, seu articuli præiudiciales quales sint. ibid. 2.4. & 6
 Exceptiones liquidæ quæ. 495.2.62
 Exceptionibus generaliter oppositis, debet prius intelligi exceptio proposita contra iudicem, & cæteræ conditionaliter. 491.2.28
 Excessus, violentia, & iudicis iniquitas inter procedendum si arguatur, ex actorum inspectione detegenda est. 92.1.114
 Exempti sine interesse denegatur audientia. 350.2.91
 Excommunicatio post legitimam appellationem est nulla ipso iure. 96.2.155
 Excommunicatio, suspensio & interdictum sub censuræ verbo comprehenduntur. 288.2.1
 Excommunicatio post appellationem legitimam est nulla & attentata. 290.2.21. & cum nulla sit, potest clericus celebrare absque irregularitate. 291.1.22
 Excommunicatio & alia censuræ, quibus casibus dicuntur nullæ, aut iniuste, remissiuè. ibid.26
 Excommunicatio est actus executiuus. ibid.2.27
 Excommunicatio nulla non ligat, & recipit appellationem. ibid.28
 Excommunicatio fertur in personam, non in locum. 294.1.53
 Excommunicationis absolutio non suppeditur per appellationem, & cur. 283.2.249. & 250
 Excommunicationis sententia, interlocutoria est. 288.2.2
 Excommunicationis procedentis declaratio fieri potest etiam post appellationem. 289.1.4
 Excommunicationis sententia conditionalis suspenditur per appellationem subsequutam. ibid.2.8.
 etiam accedente postea conditione. ibid.9.10
 Excommunicatus non potest vt appellatione extrajudiciali. 96.1.152
 Excommunicatus etiam defendendo se in iudicio admittitur. 97.2.163
 Admittitur ad appellationem iudicalem quatenus est species defensionis. ibid.164
 Sicut non potest agere, & conuenire; ita nec appellare extrajudicialiter. ibid.167
 Potest appellare extrajudicialiter ad iudicem, non autem à parte. ibid.168
 Excommunicatus purè per denuntiationem, non ligatur amplius. 290.1.14
 Excommunicatus non facit fructus suos. 295.1.62
 amplia. 63
 Priuatus fructibus pendente appellatione quomodo

& Verborum.

modo illos recuperet. ibid.64
 Excommunicati publicatio fieri potest post appellationem ab excommunicatione pura. 290.1.12
 Excommunicato etiam appellare licet, vt reo necessariò in appellatione. 96.1.151
 Excommunicatum vt posse recurri regio pro nuda defensione violentiæ, Rota determinauit. 97.2.165
 Excommunicatum, suspensum, aut interdictum potest iudex pendente appellatione priuare fructibus & distributionibus. 295.1.6
 An veniant in repositione virtute decreti regij. ibid. & 61
 Executio clericorum à potestate & iurisdictione temporali, in eorum vilitate, non in damnum & detrimentum introducta est. 27.1.91
 Executio non grauat plus quam sententia quæ exequitur. 153.2.14
 Petita ab actore, si denegatur ad iudicem, appellationeque deferatur, & non exequatur, vim non fieri in Senatu declaratur. 174.1.43
 Executio executoris procedentis extrajudicialiter, non præiudicat non citatis. 499.1.22. & 23
 Executio non impeditur ob modorum præiudicium. 453.1.26
 Directò fit aduersus tertium rei litigiosæ possessorem. 480.1.88.92. & 93
 Executionis decima, vide Decima.
 Executione semel facta si res iterum auferatur, potest idem executor eiusdem sententia virtute rem restituere. 114.2.19
 Executor, vel alius iudex delegatus Pontificis, seu Nuntij ad aliquam causam, si attentat, & dum pars grauata accedens ad Senatū abiit in longinquum secum acta processus apportando, pars grauata debet currere ad superiorè iudicem ipsius grauantis. 142.1.24. & non ad Senatū. ibid.25
 Executor successore perit executionem, quam inceptam reliquit prædecessor. 146.2.77
 Executor sententiæ penalis non participat de illius pena, sed honoris & potestatis iudicis superioris. 149.2.104
 Executor non recipit probationes oblatæ exceptionis. 214.1.83
 Executor sententiæ de reddenda ratione non excedit si exequatur computa. 392.1.44
 Extrajudicialiter procedit ad beneficium, & de qualitatibus, moribus & vita, seu habilitate prouisi informatur extrajudicialiter nemine citato. 408.1.11
 Non tenetur citare volentem opponere impetrandem non esse idoneum. ibid.12
 Executor dispensationis matrimonialis non potest stare testibus, si aliter de veritate sibi constet, & executionem suspendere. 408.1.15
 Executor collateralis non habentis iurisdictionem, potest se informare extrajudicialiter. ibid.2.19
 Executor procedens iudicialiter nullam fert sententiam, sed gratiosam executionem. 410.1.28
 Regulariter non tenetur partes iudicis assumere inuitis abe beneficium. 411.1.36
 Executor merus vigore clausulæ, *ciatis ciandis*, efficitur mixtus. 413.1.50
 Executor beneficij non tenetur procedere iudicialiter. 415.1.64
 Gratia, siue cum clausulis sonantibus monitionem, siue conditionem, tertium comparentem audire tenetur saltem via summaria. ibid. 2.65
 Tenetur iudicialiter procedere, si adest interuſus, aut alius contradictor appareat. ibid.68
 Executor tenetur citare, & audire iudicialiter cui commissio præiudicat. ibid.69
 Non tenetur amouere possessorem non citatum, etiam si commissio careat clausula, *ciatis ciandis*. 416.1.69
 Executor ad dispensationes matrimoniales tenetur iudicialiter procedere, si compareat contradictor. ibid.2.71. etiam si aduersarius ipse existat à principio, & cur. ibid.72
 Executor beneficialis per citationem an videatur procedere iudicialiter. 418.1.283
 Si assumat partes iudicis, ubi ad id non tenebatur, seuare omnino debet formam iudicij. 424.1.121
 Licet admittat articulos, & iuxta illos examinet testes, non dicitur procedere iudicialiter. ibid.122
 Executor dispensationis matrimonialis tunc tenetur citare, quando adest contradictor, non aliter. 425.1.127
 Executor simul iudicialiter procedens, etiam si ad id non teneretur, non potest variando redire ad viam iudicalem, nec vtraque simul vt. 426.1.133
 Secus si coëgit procedere extrajudicialiter. ibid. 134
 Executor, seu collator quando tenetur procedere iudicialiter in prouisione beneficij, siue sua sponte, siue necessitate iuris, debet omnino seruare formam iudicij, summarij tamen. 428.1.143
 Executor super alienationis vtilitate si non adest contradictor, potest procedere sine citatione, etiam si adit clausula, *vocatis vocandis*. 454.2.36
 Cum clausula, *ciatis ciandis*, est mixtus, si adest contradictor, & is cuius interest, necessariò est citatus. ibid.37
 Datus pro confirmatione donationis iuris patronatus procedit extrajudicialiter, & tunc ab eo non appellatur. 456.1.43. secus si procedat iudicialiter. ibid.44
 Exequendi animus, & ad vltiora procedendi, appellatione non obstante, satis detegitur ex denegata delatione. 173.1.17
 Exemptio clericorum à iurisdictione seculari deducta fuit à Regibus Christianis, & concessa sanctæ Ecclesiæ ob reuerentiam. 16.1.50
 Exemptionis Clericorum priuilegium à tempore Constantini Imperatoris est concessum. 16.2.51
 Exemptionem clericorum à iurisdictione temporalis esse de iure diuino, quam nec summus Pontifex in torum potest tollere. 67.2.303
 Vt non habeat locum in casu limitato, consuetudine induci potest. ibid.304
 Existens in vno districtu si emissa sagitta occidat existentem in alio territorio, ab vtroque iudice puniri potest. 381.1.63
 Expensarum condemnatio tunc fieri duntaxat potest, quando Senatus declarat, vim nullam fecisse iudicem Ecclesiasticum. 105.1.239. & 240
 Earum multa est quid consecutum, & accessorium ad cognitionem extrajudicialis defensionis, & ad illius perfectionem. ibid.241
 Expensarum condemnationem findam in decretis violentiæ nullibi scriptum reperitur nisi leg. 36. quæ, vt exorbitans, non extenditur vltra casum de quo loquitur. ibid.246
 Expensarum condemnatio supponit iurisdictionem. 106.1.251
 Earum præstatio tunc respicit iurisdictionem, quando

